

Η διπλή ανάγκη που γέννησε έναν πραγματικά δυνατό δεσμό

Μυθιστόρημα για μια αναπάντεχη και ασυνήθιστη φιλία

Του Γιώργου Σ. Κουλουβάρη
gkoul@nayetemporiki.gr

Μια αδεσποτη, σοφή γάτα
ΓΙΟΧΕΝ ΓΚΟΥΤΣ & ΜΑΞΙΜ ΛΕΟ
«Η ζωή σύμφωνα με τον Φράνκι»,
μτφ. Δέσποινα Κανελλοπούλου,
εκδόσεις Πατάκη

Με τρυφερή ειρωνεία, οι δημοσιογράφοι Γίochen Γκουτς και Μαξιμ Λέο γράφουν τη συγκινητική αλλά και ξεκαρδιστική ιστορία ενός γάτου σε αναζήτηση στέγης κι ενός ανθρώπου που ξαναβρίσκει τη θέλησή του για ζωή.

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ Ρίχαρντ Γκολντ είναι μια ταλαιπωρημένη ύπαρξη, που, μετά τον θάνατο της γυναίκας του, έχει χάσει κάθε όρεξη για ζωή. Περνάει τις μέρες του στον καναπέ πίνοντας και παρακολουθώντας κάτι τύπους στην τηλεόραση να πετάνε βελάκια σε στρογγυλούς στόχους, και κάποιες φορές στέκεται όρθιος σε μια καρέκλα παίζοντας μ' ένα σχοινί που κρέμεται από το ταβάνι...

Μια μέρα που ο Ρίχαρντ προσπαθεί, για μία ακόμη φορά, να βάλει τέλος στη ζωή του, γνωρίζει απροσδόκτα μια αδεσποτη σοφή γάτα -τον Φράνκι- και η ζωή του αρχίζει να αλλάζει.

«Καθώς περνούσα από τη λίμνη με το ψηλό χορτάρι γύρω γύρω, τσίμπησα μερικές ακρίδες. Ξέρετε ποιο είναι το καλό με τις ακρίδες; Ότι ποτέ δεν παραπονιούνται όταν τις τρως. Σε αντίθεση με τα πουλιά. Τα πουλιά πάντα το κάνουν τεράστιο ζήτημα. «Μη, μη με φας! Είμαι μανούλα! Έχω δέκα παιδιά στη φωλιά!» Όλο υπερβολές. Μα κάθε φορά πιάνει κι εγώ ο καζοβιόλης κάθονται εκεί πέρα με το πουλί στο στόμα και νιώθω για λίγο άσχημα πριν το φάω. [...] Καθώς περπατούσα χαζεύοντας γύρω μου ευδιάθετος, χαλαρά κι ωραία μέσα στο φως του σουρούπου, τρύπωσα από έναν παλιό ξύλινο φράχτη στον κήπο του εγκαταλεημένου σπιτιού. [...] είδα έναν άντρα εκεί μέσα. [...] έριξα μια ματιά απ' το μεγάλο παράθυρο για να συλλέξω λεπτομέρειες. Λεπτομέρεια 1: Υπήρχε πράγματι ένας άνθρωπος μέσα. Λεπτομέρεια 2: Στεκόταν πάνω σε μια καρέκλα. Λεπτομέρεια 3: Ένα νήμα κρεμόταν απ' το ταβάνι. Λεπτομέρεια 4: Ο άντρας είχε περασμένο το νήμα γύρω από τον λαιμό του. Λεπτομέρεια 5: Προσθίκη στη Λεπτομέρεια 4: Το νήμα ήταν εξαιρετικά χοντρό. Να σας πω την αλήθεια, δεν είχα ξαναδεί τόσο εντυπωσιακό νήμα. Και, ως γνωστόν, λατρεύω τα νήματα.

Franklin C. Watkins (1894-1972), «Still Life with Cat» (Νεκρή Φύση με Γάτο), 1961, λάδι σε καμβά, 76.5 x 101.5 cm., Μουσείο Αμερικανικής Τέχνης Smithsonian, Δωρεά της Richard L. Harkness.

«Είναι δύσκολο να είσαι γάτα! Πόσο μάλλον όταν έχεις να κάνεις με ανθρώπους, που είναι από τη φύση τους ασταθείς και παράλογοι. Καλό είναι, λοιπόν, να τους παρατηρείς από κάποια απόσταση και να τους αντιμετωπίζεις με επιφύλαξη και δυσπιστία». Αυτά πιστεύει για το είδος μας ο Φράνκι.

■ Ο άντρας στεκόταν πάνω σε μια καρέκλα με το νήμα περασμένο γύρω από τον λαιμό του. Τότε με πήρε χαμπάρι - και με κοίταξε έκπληκτος.

Όταν ζούσα στο σπίτι της ηλικιωμένης κυρίας Μπέροκβιτς, παίζαμε με νήματα όλη μέρα. [...] Ο άντρας στεκόταν πάνω σε μια καρέκλα με το νήμα περασμένο γύρω από τον λαιμό του. Τότε με πήρε χαμπάρι - και με κοίταξε έκπληκτος. Αλλά όκι ευχάριστα έκπληκτος, μάλλον νευριασμένος φαινόταν. [...] Και μετά όλα έγιναν πολύ γρήγορα. Ο άντρας έβγαλε το νήμα απ' τον λαιμό του, κατέβηκε από την καρέκλα, και η πόρτα του εγκαταλεημένου σπιτιού άνοιξε με φούρια. [...] Κάτι εκτοξεύτηκε κατά πάνω μου και με χτύπησε κατακέφαλα. Κι έπειτα δε θυμάμαι τίποτα. [...] Την επόμενη φορά που ξύπνησα, στην αρχή δεν ήξερα πού βρισκόμουν. [...] είδα το υπέροχο νήμα να κρέμεται από το ταβάνι και τότε θυμήθηκα τα πάντα. [...] Είδα τον άντρα καθισμένο σε μια πολυθρόνα απέναντί μου».

Για κάποιον μυστήριο λόγο ο Φράνκι επιλέγει τον Ρίχαρντ για να γίνει ο άνθρωπός του ενδεχομένως, επειδή θα του εξασφαλίσει ένα μαλακό κρεβάτι, άφθονη γατοτροφή και μια τεράστια τηλεόραση. Ή μήπως η φιλία τους γεννιέται από την ανάγκη και των δύο να αποκτήσουν έναν πραγματικό φίλο;

[SID:24385989]